

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

14 november 2007

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de artikelen 399, 400
en 405*bis* van het Strafwetboek, wat de
vrijwillige slagen en verwondingen betreft**

(ingediend door de heren Thierry Giet
en André Perpète)

—————

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	6
4. Bijlage	8

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

14 novembre 2007

PROPOSITION DE LOI

**modifiant les articles 399, 400 et 405*bis*
du Code pénal en ce qui concerne
les coups et blessures volontaires**

(déposée par MM. Thierry Giet
et André Perpète)

—————

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2.. Développements	4
3.. Proposition de loi	6
4.. Annexe	8

cdH	:	centre démocrate Humaniste	
CD&V-N-VA	:	Christen-Democratisch en Vlaams/Nieuw-Vlaamse Alliantie	
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen	
FN	:	Front National	
LDD	:	Lijst Dedecker	
MR	:	Mouvement Réformateur	
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten	
PS	:	Parti Socialiste	
sp.a - spirit	:	Socialistische partij anders - sociaal, progressief, internationaal, regionalistisch, integraal-democratisch, toekomstgericht.	
VB	:	Vlaams Belang	

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 52 0000/000 :	Parlementair document van de 52 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 52 0000/000 :	Document parlementaire de la 52 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA :	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA :	Questions et Réponses écrites
CRIV :	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)	CRIV :	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV :	Beknopt Verslag (blauwe kaft)	CRABV :	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV :	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)	CRIV :	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN :	Plenum	PLEN :	Séance plénière
COM :	Commissievergadering	COM :	Réunion de commission
MOT :	moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT :	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
Bestellingen :	Commandes :
Natieplein 2	Place de la Nation 2
1008 Brussel	1008 Bruxelles
Tel. : 02/ 549 81 60	Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be	www.laChambre.be
e-mail : publicaties@deKamer.be	e-mail : publications@laChambre.be

SAMENVATTING

Het Strafwetboek onderscheidt de vrijwillige slagen en verwondingen naargelang van de gevolgen – tijdelijk of blijvend – die zij voor het slachtoffer hebben. Dat brengt aanzienlijke praktische moeilijkheden mee, aangezien de feiten niet in feitelijke aanleg kunnen worden beoordeeld voordat de toestand van het slachtoffer blijvend is geworden. De indiener van het wetsvoorstel stelt derhalve voor dit onderscheid af te schaffen en de rechter inzake de toepasselijke straf een ruime beoordelingsbevoegdheid te geven.

RÉSUMÉ

Le Code pénal distingue les coups et blessures volontaires selon les conséquences – temporaires ou définitives – qu'ils entraînent pour la victime. Ceci entraîne des difficultés pratiques puisque les faits ne peuvent être jugés au fond avant que la consolidation de la situation de la victime soit intervenue. Dès lors, l'auteur de la présente proposition de loi suggère de supprimer cette distinction et de donner un pouvoir d'appréciation large au juge en ce qui concerne la peine applicable.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van wetsvoorstel DOC 51 2355/001.

Het Strafwetboek maakt tussen de vrijwillige slagen en verwondingen een onderscheid naargelang van de gevolgen die zij voor het slachtoffer hebben.

De strafmaat neemt immers toe naar gelang het gaat om gewone slagen (artikel 398 van het Strafwetboek), slagen die een ziekte of tijdelijke arbeidsongeschiktheid tot gevolg hebben (artikel 399 van het Strafwetboek), dan wel slagen die ofwel een ongeneeslijk lijkende ziekte, ofwel een blijvende ongeschiktheid, ofwel het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, of nog een zware vermindering tot gevolg hebben (artikel 400 van het Strafwetboek).

Het onderscheid dat via de artikelen 399 en 400 van het Strafwetboek wordt gemaakt, brengt aanzienlijke praktische moeilijkheden met zich, aangezien het soms nodig is vele maanden te wachten alvorens te kunnen bepalen of de arbeidsonbekwaamheid al dan niet blijvend is.

Deze feitelijke situatie heeft tot gevolg dat de parketten moeten wachten tot een arts-deskundige zich over de consolidatie van het ondergane letsel heeft uitgesproken, alvorens de feiten te kunnen beoordelen en een dagvaarding uit te schrijven of requisitoir voor de regeling van de procedure te nemen.

In andere gevallen treedt het probleem van de kwalificatie bij de feitenrechter aan het licht, aangezien het bij dossiers die een gerechtelijk onderzoek vergen, vaak voorkomt dat het slachtoffer niet opnieuw in verband met zijn geneeskundige toestand wordt gehoord.

De rechter moet dus bijvoorbeeld een uitspraak doen over slagen die een tijdelijke arbeidsongeschiktheid tot gevolg hebben, terwijl het om slagen gaat die onder het toepassingsgebied van artikel 400 van het Strafwetboek vallen, en dit op grond van de medische documenten die het slachtoffer ter terechtzitting voorlegt.

Deze situatie noopt de rechter er dan toe de zaak te verdagen en een gerechtelijk deskundige aan te stellen die moet bepalen of het slachtoffer al dan niet blijvend ongeschikt is, gelet op de strafrechtelijke maar ook burgerlijke gevolgen die de definitieve kwalificatie van de feiten met zich zal brengen.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi reprend le texte de la proposition de loi DOC 51 2355/001.

Le Code pénal distingue les coups et blessures volontaires selon les conséquences qu'ils entraînent pour la victime.

En effet, les peines vont en augmentant selon qu'il s'agit de coups simples (article 398 du Code pénal), de coups ayant entraîné une maladie ou une incapacité de travail temporaire (article 399 du Code pénal) ou de coups ayant entraîné soit une maladie paraissant incurable, soit une incapacité permanente, soit la perte de l'usage absolu d'un organe, soit une mutilation grave (article 400 du Code pénal).

La distinction faite au travers des articles 399 et 400 du Code pénal suscite des difficultés pratiques importantes, puisqu'il est parfois nécessaire d'attendre de nombreux mois avant de pouvoir déterminer si l'incapacité de travail est permanente ou non.

Cet état de fait impose, en conséquence, aux parquets d'attendre, avant de qualifier les faits et de lancer citation ou de tracer le réquisitoire pour le règlement de la procédure, qu'un expert médecin puisse se prononcer sur la consolidation de la lésion subie.

Dans d'autres cas, c'est devant le juge du fond que le problème de qualification se fait jour, puisqu'il arrive fréquemment, dans le cadre de dossiers faisant l'objet d'une information judiciaire, que la victime ne soit pas réentendue quant à sa situation médicale.

Le juge peut donc se voir, par exemple, saisi de coups ayant entraîné une incapacité de travail temporaire alors qu'il en va de coups qui entrent dans la qualification de l'article 400 du Code pénal, et ce, sur base des documents médicaux présentés par la victime à l'audience.

Cette situation entraîne alors l'obligation pour le juge de remettre la cause ultérieurement et de désigner un expert judiciaire qui déterminera si oui ou non la victime est atteinte d'une incapacité permanente, et ce, en raison des conséquences pénales mais également civiles que la qualification définitive des faits entraînera.

Intussen wacht de beklaagde op zijn vonnis, wat hem in de onzekerheid laat, maar bij hem ook een gevoel van straffeloosheid kan doen ontstaan, terwijl het slachtoffer niet wordt erkend en geen vergoeding kan krijgen.

Om aan deze moeilijkheden een einde te maken, wordt voorgesteld beide artikelen in één artikel samen te brengen, door het bestaande onderscheid af te schaffen en de minimumstraf van artikel 399 en de maximumstraf van artikel 400 over te nemen, wat de feitenrechter een ruime beoordelingsbevoegdheid geeft.

Entre-temps, le prévenu, quant à lui, attend son jugement, ce qui le laisse dans l'insécurité, mais peut aussi faire naître chez lui un sentiment d'impunité alors que la victime n'est pas reconnue et ne peut obtenir réparation.

Pour mettre un terme à ces difficultés, il est proposé de réunir ces deux articles en un seul, en supprimant la distinction qui existe et en reprenant la peine minimale de l'article 399 et la peine maximale de l'article 400, ce qui laisse un large pouvoir d'appréciation au juge du fond.

Thierry GIET (PS)
André PERPÈTE (PS)

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 399 van het Strafwetboek, gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 399. — Indien de slagen en verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, een ongeneeslijk lijkende ziekte, het volledig verlies van het gebruik van een orgaan of een zware verminking tot gevolg hebben, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot vijf jaar en met geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro.

De straf is opsluiting van vijf jaar tot tien jaar, ingeval de schuldige heeft gehandeld met voorbedachten rade».

Art. 3

Artikel 400 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000 en de wet van 23 januari 2003, wordt opgeheven.

Art. 4

In artikel 405*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 november 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

«1) punt 3° wordt vervangen door de volgende bepaling:

«3° in de gevallen bedoeld in artikel 399, eerste lid, zijn de straffen gevangenisstraf van vier maanden tot vijf jaar en geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro;»;

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 399 du Code pénal, modifié par la loi du 26 juin 2000, est remplacé par la disposition suivante :

«Art. 399. — Si les coups et blessures ont causé une maladie ou une incapacité de travail personnel, une maladie paraissant incurable, la perte de l'usage absolu d'un organe ou une mutilation grave, le coupable sera puni d'un emprisonnement de deux mois à cinq ans et d'une amende de cinquante euros à cinq cents euros.

La peine sera celle de la réclusion de cinq ans à dix ans s'il y a eu préméditation.».

Art. 3

L'article 400 du même Code, modifié par la loi du 26 juin 2000 et par la loi du 23 janvier 2003, est abrogé.

Art. 4

À l'article 405*bis* du même Code, inséré par la loi du 28 novembre 2000, sont apportées les modifications suivantes:

1) le 3° est remplacé par la disposition suivante:

«3° dans les cas visés à l'article 399, alinéa 1er, les peines seront un emprisonnement de quatre mois à cinq ans et une amende de cent euros à cinq cents euros;»;

2) punt 4° wordt vervangen door de volgende bepaling:

«4° in de gevallen bedoeld in artikel 399, tweede lid, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;».

11 oktober 2007

2) le 4° est remplacé par la disposition suivante:

«4° dans les cas visés à l'article 399, alinéa 2, la peine sera la réclusion de dix à quinze ans ;».

11 octobre 2007

Thierry GIET (PS)
André PERPÈTE (PS)

BASISTEKST

Strafwetboek

TITEL VIII. MISDADEN EN WANBEDRIJVEN TEGEN
PERSONEN

Hoofdstuk I. [Opzettelijk doden, opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, foltering, onmenselijke behandeling en onterende behandeling]

Afdeling II. Opzettelijk doden, niet doodslag genoemd, en opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel

Art. 398

Hij die opzettelijk verwondingen of slagen toebrengt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig [euro] tot honderd [euro] of met een van die straffen alleen.

Ingeval de schuldige heeft gehandeld met voorbedachten rade, wordt hij veroordeeld tot gevangenisstraf van een maand tot een jaar en tot geldboete van vijftig [euro] tot tweehonderd [euro].

Art. 399

Indien de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en met geldboete van vijftig [euro] tot tweehonderd [euro].

De schuldige wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van honderd [euro] tot vijfhonderd [euro], indien hij met voorbedachten rade heeft gehandeld.

Art. 400

De straf is gevangenisstraf van twee jaar tot vijf jaar en geldboete van tweehonderd [euro] tot vijfhonderd [euro],

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

Strafwetboek

TITEL VIII. MISDADEN EN WANBEDRIJVEN TEGEN
PERSONEN

Hoofdstuk I. [Opzettelijk doden, opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, foltering, onmenselijke behandeling en onterende behandeling]

Afdeling II. Opzettelijk doden, niet doodslag genoemd, en opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel

Art. 398

Hij die opzettelijk verwondingen of slagen toebrengt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig [euro] tot honderd [euro] of met een van die straffen alleen.

Ingeval de schuldige heeft gehandeld met voorbedachten rade, wordt hij veroordeeld tot gevangenisstraf van een maand tot een jaar en tot geldboete van vijftig [euro] tot tweehonderd [euro].

Art. 399

Indien de slagen en verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, een ongeneeslijk lijkende ziekte, het volledig verlies van het gebruik van een orgaan of een zware verminking tot gevolg hebben, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot vijf jaar en met geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro.

De straf is opsluiting van vijf jaar tot tien jaar, ingeval de schuldige heeft gehandeld met voorbedachten rade.¹

Art. 400

[...]²

¹ Art. 2

² Art. 3

TEXTE DE BASE

Code pénal

TITRE VIII. DES CRIMES ET DES DÉLITS CONTRE
LES PERSONNES

Chapitre Ier. De l'homicide, des lésions corporelles volontaires, de la torture, du traitement inhumain et du traitement dégradant

Section II. De l'homicide volontaire non qualifié de meurtre et des lésions corporelles volontaires

Art. 398

Quiconque aura volontairement fait des blessures ou porté des coups sera puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de vingt-six [euros] à cent [euros], ou d'une de ces peines seulement.

En cas de préméditation, le coupable sera condamné à un emprisonnement d'un mois à un an et à une amende de cinquante [euros] à deux cents [euros].

Art. 399

Si les coups ou les blessures ont causé une maladie ou une incapacité de travail personnel, le coupable sera puni d'un emprisonnement de deux mois à deux ans et d'une amende de cinquante [euros] à deux cents [euros].

Le coupable sera puni d'un emprisonnement de six mois à trois ans et d'une amende de cent [euros] à cinq cents [euros], s'il a agi avec préméditation.

Art. 400

Les peines seront un emprisonnement de deux ans à cinq ans et une amende de deux cents [euros] à cinq

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION

Code pénal

TITRE VIII. DES CRIMES ET DES DÉLITS CONTRE
LES PERSONNES

Chapitre Ier. De l'homicide, des lésions corporelles volontaires, de la torture, du traitement inhumain et du traitement dégradant

Section II. De l'homicide volontaire non qualifié de meurtre et des lésions corporelles volontaires

Art. 398

Quiconque aura volontairement fait des blessures ou porté des coups sera puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de vingt-six [euros] à cent [euros], ou d'une de ces peines seulement.

En cas de préméditation, le coupable sera condamné à un emprisonnement d'un mois à un an et à une amende de cinquante [euros] à deux cents [euros].

Art. 399

Si les coups et blessures ont causé une maladie ou une incapacité de travail personnel, une maladie paraissant incurable, la perte de l'usage absolu d'un organe ou une mutilation grave le coupable sera puni d'un emprisonnement de deux mois à cinq ans et d'une amende de cinquante euros à cinq cents euros.

La peine sera celle de la réclusion de cinq ans à dix ans, s'il y a eu préméditation.¹

Art. 400

[...]²

¹ Art. 2

² Art. 3

indien de slagen of verwondingen, hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking ten gevolg hebben.

De straf is [opsluiting van vijf jaar tot tien jaar], ingeval de schuldige heeft gehandeld met voorbedachten rade.

[Art. 405bis

In de hierna bedoelde gevallen, indien de misdaad of het wanbedrijf is gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, zijn de straffen de volgende:

1° in de gevallen bedoeld in artikel 398, eerste lid, zijn de straffen gevangenisstraf van een maand tot een jaar en geldboete van zesentwintig [euro] tot honderd [euro];

2° in de gevallen bedoeld in artikel 398, tweede lid, zijn de straffen gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en geldboete van vijftig [euro] tot tweehonderd [euro];

3° in de gevallen bedoeld in artikel 399, eerste lid, zijn de straffen gevangenisstraf van vier maanden tot vier jaar en geldboete van vijftig [euro] tot tweehonderd [euro];

4° in de gevallen bedoeld in artikel 399, tweede lid, zijn de straffen gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en geldboete van honderd [euro] tot vijfhonderd [euro];

5° in de gevallen bedoeld in artikel 400, eerste lid, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar;

6° in de gevallen bedoeld in artikel 400, tweede lid, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

7° in de gevallen bedoeld in artikel 401, eerste lid, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

8° in de gevallen bedoeld in artikel 401, tweede lid, is de straf opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar;

9° in de gevallen bedoeld in artikel 402 is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar;

[Art. 405bis

In de hierna bedoelde gevallen, indien de misdaad of het wanbedrijf is gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, zijn de straffen de volgende:

1° in de gevallen bedoeld in artikel 398, eerste lid, zijn de straffen gevangenisstraf van een maand tot een jaar en geldboete van zesentwintig [euro] tot honderd [euro];

2° in de gevallen bedoeld in artikel 398, tweede lid, zijn de straffen gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en geldboete van vijftig [euro] tot tweehonderd [euro];

3° in de gevallen bedoeld in artikel 399, eerste lid, zijn de straffen gevangenisstraf van vier maanden tot vijf jaar en geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro;³

4° in de gevallen bedoeld in artikel 399, tweede lid, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;⁴

5° in de gevallen bedoeld in artikel 400, eerste lid, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar;

6° in de gevallen bedoeld in artikel 400, tweede lid, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

7° in de gevallen bedoeld in artikel 401, eerste lid, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

8° in de gevallen bedoeld in artikel 401, tweede lid, is de straf opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar;

9° in de gevallen bedoeld in artikel 402 is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar;

³ Art. 4

⁴ Art. 4

cents [euros], s'il est résulté des coups ou des blessures, soit une maladie paraissant incurable, soit une incapacité permanente de travail personnel, soit la perte de l'usage absolu d'un organe, soit une mutilation grave.

La peine sera celle de la [réclusion de cinq ans à dix ans], s'il y a eu préméditation.

[Art. 405bis

Dans les cas visés ci-après, si le crime ou le délit a été commis envers un mineur ou envers une personne qui, en raison de son état physique ou mental, n'était pas à même de pourvoir à son entretien, les peines seront les suivantes:

1° dans les cas visés à l'article 398, alinéa 1er, les peines seront un emprisonnement d'un mois à un an et une amende de vingt-six [euros] à cent [euros];

2° dans les cas visés à l'article 398, alinéa 2, les peines seront un emprisonnement de deux mois à deux ans et une amende de cinquante [euros] à deux cents [euros];

3° dans les cas visés à l'article 399, alinéa 1er, les peines seront un emprisonnement de quatre mois à quatre ans et une amende de cinquante [euros] à deux cents [euros];

4° dans les cas visés à l'article 399, alinéa 2, les peines seront un emprisonnement d'un an à cinq ans et une amende de cent [euros] à cinq cents [euros];

5° dans les cas visés à l'article 400, alinéa 1er, la peine sera la réclusion de cinq ans à dix ans;

6° dans les cas visés à l'article 400, alinéa 2, la peine sera la réclusion de dix ans à quinze ans;

7° dans les cas visés à l'article 401, alinéa 1er, la peine sera la réclusion de dix ans à quinze ans;

8° dans les cas visés à l'article 401, alinéa 2, la peine sera la réclusion de quinze ans à vingt ans;

9° dans les cas visés à l'article 402, la peine sera la réclusion de cinq ans à dix ans;

[Art. 405bis

Dans les cas visés ci-après, si le crime ou le délit a été commis envers un mineur ou envers une personne qui, en raison de son état physique ou mental, n'était pas à même de pourvoir à son entretien, les peines seront les suivantes:

1° dans les cas visés à l'article 398, alinéa 1er, les peines seront un emprisonnement d'un mois à un an et une amende de vingt-six [euros] à cent [euros];

2° dans les cas visés à l'article 398, alinéa 2, les peines seront un emprisonnement de deux mois à deux ans et une amende de cinquante [euros] à deux cents [euros];

3° dans les cas visés à l'article 399, alinéa 1er, les peines seront un emprisonnement de quatre mois à cinq ans et une amende de cent euros à cinq cents euros³

4° dans les cas visés à l'article 399, alinéa 2, la peine sera la réclusion de dix à quinze ans⁴

5° dans les cas visés à l'article 400, alinéa 1er, la peine sera la réclusion de cinq ans à dix ans;

6° dans les cas visés à l'article 400, alinéa 2, la peine sera la réclusion de dix ans à quinze ans;

7° dans les cas visés à l'article 401, alinéa 1er, la peine sera la réclusion de dix ans à quinze ans;

8° dans les cas visés à l'article 401, alinéa 2, la peine sera la réclusion de quinze ans à vingt ans;

9° dans les cas visés à l'article 402, la peine sera la réclusion de cinq ans à dix ans;

³ Art. 4

⁴ Art. 4

10° in de gevallen bedoeld in artikel 403 is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

11° in de gevallen bedoeld in artikel 404 is de straf opsluiting van zeventien jaar tot twintig jaar.]

10° in de gevallen bedoeld in artikel 403 is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

11° in de gevallen bedoeld in artikel 404 is de straf opsluiting van zeventien jaar tot twintig jaar.]

10° dans les cas visés à l'article 403, la peine sera la réclusion de dix ans à quinze ans;

11° dans les cas visés à l'article 404, la peine sera la réclusion de dix-sept ans à vingt ans.]

10° dans les cas visés à l'article 403, la peine sera la réclusion de dix ans à quinze ans;

11° dans les cas visés à l'article 404, la peine sera la réclusion de dix-sept ans à vingt ans.]